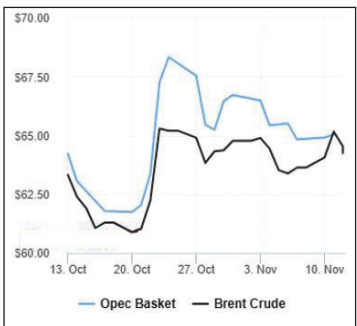

قیمت نفت در معاملات آسیایی روز چهارشنبه کاهش یافت، اما بخش عمده رشد روز گذشته را حفظ کرد، زیرا انتظار می‌رود پایان طولانی‌ترین تعطیلی دولت امریکا بتواند تقاضا را در بزرگ‌ترین مصرف‌کننده نفت خام جهان بهبود دهد. به گزارش ایسنا، قیمت نفت برنت پس از افزایش ۱.۷ درصدی در روز سه‌شنبه، ۲۲ سنت معادل ۰.۳۴ درصد کاهش یافت و به ۶۴ دلار و ۹۴ سنت در هر بشکه رسید. نفت وست‌تگزاس اینترمیدیت امریکانیز پس از افزایش ۱.۵ درصدی در روز سه‌شنبه، ۲۲ سنت معادل ۰.۳۶ درصد کاهش یافت و به ۶۰ دلار و ۸۲ سنت در هر بشکه رسید. مجلس نمایندگان امریکا که تحت کنترل جمهوری خواهان است، بعدازظهر چهارشنبه در مورد لایحه‌ای که قبلا توسط سنا امضا شده است، رای گیری خواهد کرد. در صورت تصویب این لایحه، به‌وجه سازمان‌های دولتی تا ۳۰ ژانویه از سر گرفته می‌شود. تونی سایکامور، مدیرکل بازار شرکت «ای جی»، در یادداشتی نوشت: بازار گشایی دولت فدرال، باعث افزایش اعتماد مصرف‌کننده و فعالیت اقتصادی می‌شود و تقاضا برای نفت خام را افزایش می‌دهد. پایان تعطیلی دولت امریکا که تنها در چندروز گذشته ده‌ها هزار پرواز را مختل کرده‌است، می‌تواند به افزایش مصرف سوخت هواپیما و سفر در آستانه فصل تعطیلات پیش رو، منتهی شود. بر اساس گزارش روتیز، اژانس بین‌المللی انرژی در گزارش سالانه چشم‌انداز انرژی جهان در روز چهارشنبه، پیش‌بینی کرد تقاضا برای نفت و گاز می‌تواند تا سال ۲۰۵۰ رشد کند. این پیش‌بینی با گزارش قبلی اژانس بین‌المللی انرژی مبنی بر روندی که به سدهای کشور برای نفت در دهه جاری، به اوج خود خواهد رسید، متفاوت بود، زیرا این نهاد بین‌المللی از روش پیش‌بینی مبتنی بر تعهدات اقلیمی به روشی تغییر جهت داد که فقط سیاست‌های فعلی را در نظر می‌گیرد.

خبر

۶۷ درصد مردم بالاتر از استاندارد جهانی آب مصرف می‌کنند

در حال حاضر ۴۸۰ میلیون‌کننده آب شرب کمتر از ۲۰ درصد ظرفیت خود را در اختیار دارند و ۱۵ استان در وضعیت قرمز آبی قرار گرفته‌اند. به گزارش مهر، تازه‌ترین گزارش‌ها با توجه به اینکه در ششمین سال خشکسالی قرار داریم، حاکی از آن است که در وادی آب به سدهای کشور در سال جاری ۴۳ درصد کمتر از سال گذشته بوده است و در حال حاضر ۴۸۰ میلیون‌کننده آب شرب کمتر از ۲۰ درصد ظرفیت خود را در اختیار دارند و ۱۵ استان در وضعیت قرمز آبی قرار گرفته‌اند. در این میان، برخی کلان‌شهرها در کنار تهران در اولویت نخست مدیریت منابع آبی کشور قرار دارند. بنابر این گزارش اقدامات زیادی برای رفع باترازهای صورت گرفته که بر این اساس پروژه‌های بزرگ انتقال و ذخیره‌سازی نیز در حال اجراست و تنها در طرح انتقال آب از طالقان به تهران، ۷ همت هزینه شده و برای تکمیل سایر طرح‌های بحرانی حدود ۳۰ همت دیگر نیاز است.

در بخش فنی نیز، ایران اکنون دارای ۱۴۶ هزار کیلومتر خط انتقال و ۳۵۰ هزار کیلومتر شبکه توزیع آب است و بیش از ۹۵۰ آزمایشگاه سلامت آب در سراسر کشور بر کیفیت منابع شرب نظارت دارند. در سطح اجتماعی، تغییر «فشار مصرفی مردم» به عنوان تعیین‌کننده‌ترین عامل آینده آبی کشور معرفی شده است. طبق آمارها، ۶۷ درصد مردم بالاتر از استاندارد جهانی آب مصرف می‌کنند؛ با این حال، در شش‌ماهه نخست سال مصرف نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۱۰ درصد کاهش یافت، گرچه در یک ماه اخیر روند مصرف دوباره افزایش نشان داده است. اگر هر خانوار تهران را به هر شبانه روز تنها هفت آب یک‌ونیم‌لیتری صرفه‌جویی کنند معادل ۱۰ درصد کاهش مصرف در تهران خواهد بود و کمبود ۳.۵ مترمکعب بر ثانیه در این کلانشهر به‌طور کامل مدیریت نخواهد شد. این عدد ظاهرا کوچک، اما در عمل سرنوشت‌ساز است، چرا که رفتار مردم، آینده آب ایران را می‌سازد.

وسعت، جمعیت و اقلیم ایران شرایطی متفاوت پدید آورده است، اما نظام آبی کشور با برنامهریزی دقیق تانکون از بحران عبور کرده است و ضرورت دارد امروز به جای هشدارهای کور، بایدبر گفت‌وگو، آموزش و آگاهی‌بخشی عمومی تمرکز کنیم. کارشناسان معتقدند تغییر رژیم بارش‌ها در کشور جدی و بلندمدت است، اما مدیریت علمی منابع و همراهی مردم می‌تواند چالش را به فرصت تبدیل کند. مدیران توزیع آب کشور نه‌تنها تأمین پایدار آب را هدف گرفته‌اند، بلکه به دنبال پیاده‌سازی الگوی جدیدی از مشارکت اجتماعی و مسوولیت‌پذیری عمومی در این حوزه هستند که جز با میدان‌داری مردم دغدغه‌مند ایران محقق نمی‌شود.

نفت و انرژی

«تعادل» گزارش می‌دهد

افزایش وابستگی جهان به نفت

در روزگاری که واژه‌هایی چون انرژی پاک، کربن صفر و انتقال سبز در همه‌جانبین‌انداز است، شاید تصور شود دوران نفت به پایان رسیده است. اما تازه‌ترین گزارش «اژانس بین‌المللی انرژی» (IEA) نشان می‌دهد که این طلای سیاه هنوز از میدان بیرون نرفته و حتی تا نیمه‌قرن جاری، نقش پررنگ‌تری در معادلات جهانی خواهد داشت.

بر اساس پیش‌بینی جدید IEA در نوامبر ۲۰۲۵، تقاضای جهانی برای نفت و گاز بر خلاف برآوردهای گذشته، تا سال ۲۰۵۰ همچنان در مسیر صعودی باقی خواهد ماند. این خبر نه‌تنها شوک تازه‌ای به فعالان بازار انرژی وارد کرده، بلکه رنگ هشدار را برای سیاست‌گذاران اقلیمی نیز به‌صدا درآورده است. در گزارش جدید، IEA پیش‌بینی کرده که مصرف جهانی نفت ممکن است از مرز ۱۰۵ میلیون بشکه در روز نیز فراتر رود و رشد ملایمی تا میانه‌قرن داشته باشد. این در حالی است که بسیاری از کارشناسان تا چند سال پیش معتقد بودند «پیک مصرف نفت» (Peak Oil Demand) تا سال ۲۰۳۰ فرا خواهد رسید. اما تحولات پس از همه‌گیری کرونا، جنگ اوکراین و افزایش هزینه‌های انرژی در اروپا باعث شد کشورهای واقعیت جدیدی تن بدهند: انتقال انرژی کندتر از آن است که تصور می‌شد. افزایش جمعیت جهانی، رشد صنایع پتروشیمی و گسترش بخش حمل‌ونقل سنگین (به‌ویژه در آسیا و آفریقا) از مهم‌ترین عواملی هستند که همچنان تقاضا برای نفت را پسانگه می‌دارند. به گفته «فانتج بیرول» مدیر اجرایی IEA، «تا زمانی که اقتصادهای نوظهور در حال توسعه‌اند، نمی‌توان انتظار داشت مصرف سوخت‌های فسیلی به سرعت کاهش یابد.» در سوی دیگر، پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که عرضه جهانی نفت نیز در مسیر رشد قرار دارد. تولیدکنندگان بزرگی چون ایالات متحده، برزیل، کانادا و گویان در حال افزایش ظرفیت‌های خود هستند. حتی برخی اعضای اوپک پلاس، با وجود محدودیت‌های تولید، برنامه‌های سرمایه‌گذاری جدیدی برای میادین نفتی کلان اعلام کرده‌اند.

گزارش «ارگوس مدیا» در نوامبر ۲۰۲۵ نشان می‌دهد که ظرفیت تولید جهانی تا سال ۲۰۲۶ ممکن است بیش از ۵ میلیون بشکه در روز افزایش یابد. این رشد در شرایطی رخ می‌دهد که تقاضا با شیب ملایم بالا می‌رود؛ بنابراین خطر مراد عرضه و فشار نزولی بر قیمت‌ها کاملاً محتمل است.

اداره اطلاعات انرژی امریکا (EIA) نیز در گزارش ماه گذشته خود، میانگین قیمت نفت برنت را برای سال ۲۰۲۶ حدود ۵۲ دلار در هر بشکه پیش‌بینی

سال ۲۰۲۶ حدود ۵۲ دلار در هر بشکه پیش‌بینی کرده است.

کاهش قیمت جهانی نفت به حدود ۵۱ دلار در هر بشکه و تخفیفات سنگین ایران موجب شده در آمد واقعی کشور نسبت به سال گذشته حدود ۴۰ درصد کاهش یابد. در روزهای که کشور با بحران ارزی و نوسانات شدید در بازار کالاهای اساسی دست‌وپنجه نرم می‌کند، انتشار گزارشی از سوی مجلس شورای اسلامی درباره عملکرد دستگاه‌های اجرایی در تحقق اهداف برنامه هفتم توسعه موجی از تعجب در فضای کارشناسی ایجاد کرد. طبق این گزارش، وزارت نفت با کسب نمره ۷۳/۵۵ از ارزیابی شاخص‌های برنامه هفتم توسعه، در صدر دستگاه‌های موفق دولت قرار گرفته است. اما نگاهی به واقعیت‌های میدانی و داده‌های بین‌المللی نشان می‌دهد که این ارزیابی، نه‌تنها بازتابی از موفقیت نیست، بلکه شبهات در مورد «عملکرد ضعیف وزارت نفت» در زمینه تولید و فروش نفت ایران را افزایش داد.

در هفته‌های گذشته برخی موسسات ردیابی نفتکش‌ها مانند FDD و تانکر ترکرز، خبر از عبور صادرات نفت ایران از مرز دو میلیون بشکه در روز داده‌اند. تئیتزهای درخشان از «رکورد شکنی تاریخی صادرات نفت ایران» به سرعت در فضای برخی رسانه‌ای داخلی بازتاب یافت و مسئولان نفتی هم با شور و حرارت از «موفقیت سیاست‌های جدید فروش نفت» سخن گفتند. اما بررسی دقیق تر داده‌های موسسه «کپلر» حقیقت دیگری را آشکار می‌کند: آنچه افزایش یافته، نه صادرات واقعی، بلکه انتقال نفت به مخازن ذخیره در بنادر چین است. این محموله‌ها، برخلاف ظاهر فریبنده‌شان، فروخته نشده‌اند و در حساب‌های ارزی ایران نیز ثبت نشده‌اند. به بیان ساده‌تر، بخش بزرگی از نفت ایران فقط جابه‌جا شده، نه فروخته. این تفاوت کوچک در ظاهر، اما تعیین‌کننده در معنا، همان نکته‌ای است که در گزارش مجلس نادیده گرفته شد. صادرات واقعی زمانی معنا دارد که پول آن به چرخه‌ارزی کشور بازگردد، نه آنکه در عربستان و عراق با قیمت‌های پایین‌تر و شرایط پرداخت

۲۲ سال بدون فروپاشی شبکه برق

گذشته هیچ‌گونه فروپاشی در شبکه برق نداشتیم و اهداف اصلی شرکت محقق شده است، توضیح داد: ماموریت اصلی شرکت حفظ و پایداری شبکه برق، تسهیل و توسعه بار برق و دسترسی عادلانه به شیوه برق است. یکی از اقدامات محافظ و پایداری شبکه برق بود که علی‌رغم همه محدودیت‌ها از جمله تغییرات اقلیمی که از بهار امسال شاهد بودیم، رقم خورد. مذکور توضیح داد: ناترازی و عدم توازن بین تولید و مصرف، از دیگر محدودیت‌ها بود که وظیفه داشتیم تعادل را برقرار کنیم. طبیعتاً اگر مصرف، برنامهریزی شده باشد، قابلیت مدیریت و پیش‌بینی‌پذیری شبکه برق بیشتر می‌شود. همچنین در زمینه تسهیل

تعادل

گولگ مشتری برق توتال شد

غول نفتی «توتال انرژی» یک قرارداد ۱۵ ساله با گولگ برای تأمین ۱.۵ تراوات ساعت برق تجدیدپذیر برای این غول فناوری منعقد کرد. به گزارش ایسنا، این شرکت فرانسوی اعلام کرد مزرعه خورشیدی مونت‌پلیه توتال در اوهایو که نزدیک به مرحله تکمیل است، به‌شبهه یکی جام که بزرگ‌ترین شبکه در امریکا ست، متصل شده و به فعالیت مرکز داده گولگ در این ایالت، کمک خواهد کرد. استفان میچل، رییس بخش گاز، تجدیدپذیرها و برق در «توتال انرژی» گفت: این توافق، توانایی توتال برای تأمین تقاضای انرژی روبه‌رشد شرکت‌های بزرگ فناوری را با استفاده از مجموع دارایی‌های تجدیدپذیرش نشان می‌دهد. پاتریک پوپانه، مدیر عامل این شرکت، اوایل ماه جاری در کنفرانس ادیپک (ADIPEC) در ابوظبی گفت: سرمایه‌گذاری فزاینده توتال در بخش برق، به این شرکت کمک می‌کند تا جریان درآمدی پایدارتری را تضمین کند و از مواجهه با چرخه‌های رونق و رکود معمول در صنعت نفت و گاز اجتناب کند. بر اساس گزارش روتیز، این شرکت که در فهرست بورس پاریس قرار دارد، مجموعاً ۱۰ گیگاوات دارایی‌های انرژی در امریکا دارد که شامل پروژه‌های خورشیدی، بادی و ذخیره‌سازی باتری در خشکی می‌شود.

توتال انرژی، یک شرکت فرانسوی است که در زمینه انرژی‌های تجدیدپذیر فعالیت می‌کند. این شرکت در سال ۲۰۲۰ با سرمایه‌گذاری ۱۰ میلیارد دلار، یک شرکت خورشیدی در اوهایو تأسیس کرد. این شرکت در حال حاضر در حال ساخت یک نیروگاه خورشیدی با ظرفیت ۱۰۰ مگاوات است. توتال انرژی همچنین در حال ساخت یک نیروگاه بادی با ظرفیت ۱۰۰ مگاوات است. این شرکت در حال حاضر در حال ساخت یک نیروگاه بادی با ظرفیت ۱۰۰ مگاوات است.

بیشترین رشد مصرف نفت تا ۲۰۵۰ را به خود اختصاص می‌دهد. جهان انرژی در مسیر خاکستری حرکت می‌کند؛ نه آنقدر سبز که از نفت دست بشوید، نه آنقدر سیاه که به دوران مصرف بی‌محیا بازگردد. بر اساس مدل‌های IEA، سهم انرژی‌های تجدیدپذیر (خورشیدی، بادی و آبی) در سبد انرژی جهان تا سال ۲۰۵۰ به بیش از ۵۰ درصد خواهد رسید، اما نفت همچنان نزدیک به ۲۵ درصد از مصرف جهانی انرژی را تشکیل خواهد داد. این یعنی نفت هنوز رکن اساسی اقتصاد جهانی است نه قهرمان، نه قربانی. با همه این اوصاف، نفت تاده‌های آینده همچنان پایه امنیت انرژی جهان باقی خواهد ماند. اما بازی تغییر کرده است: بازی پر از تولیدکننده، قیمت‌های ناپایدار، فشارهای زیست‌محیطی، و رقابتی تنگناگت برای جذب سرمایه. آیا باید از فرصت باقیمانده برای افزایش سهم در بازار بهره گرفت، یا باید هیزمان مسیر گذار به انرژی‌های پاک را آغاز کرد؟ شاید پاسخ در میانه این دو نهفته باشد، در توازن میان بهره‌برداری از میراث سیاه و ساختن آینده‌ای سبز. نفت هنوز تمام نشده است اما افسانه‌اش در حال دگرگونی است.

بیشترین رشد مصرف نفت تا ۲۰۵۰ را به خود اختصاص می‌دهد. جهان انرژی در مسیر خاکستری حرکت می‌کند؛ نه آنقدر سبز که از نفت دست بشوید، نه آنقدر سیاه که به دوران مصرف بی‌محیا بازگردد.

لبنیات تنها بخشی از آثار زیان بار عملکرد ضعیف وزارت نفت در زمینه صادرات و بازگرداندن ارز حاصل از فروش نفت است. وقتی ارز حاصل از فروش نفت به موقع وارد کشور نمی‌شود، زنجیره تأمین داخلی هم متوقف می‌شود. سفره مردم کوچک‌تر می‌شود و تورم، بی‌رحمانه‌تر از قبل پیش می‌تازد. در شرایطی که شاخص‌های واقعی اقتصاد ایران نشانی از ورود درآمدهای تازه نفتی ندارد، تکرار مداوم عبارت «رکورد شکنی صادرات نفت» در رسانه‌های رسمی در خوش‌بینانه‌ترین فرضیه، نوعی «خطای رسانه‌ای» است. اگر واقعاً صادرات ایران به بیش از دو میلیون بشکه رسیده بود، آن‌را باید در بازار ارز و ثبات قیمت‌ها دیده می‌شد. اما دلار بالا می‌رود، تورم بیشتر می‌شود و فعالان اقتصادی برای تأمین ارز واردات، به بازار آزاد پناه می‌برند. این تناقض آشکار نشان می‌دهد که بین آمارهای رسمی و واقعیت اقتصادی کشور شکاف عمیقی وجود دارد.

مساله اصلی در فروش نفت ایران امروز، نه تحریم‌ها و نه کمبود مشتر، بلکه نبود شفافیت در فرآیند فروش و وصول درآمدها است. بخش بزرگی از محموله‌ها از کشور خارج می‌شود، اما به چه‌خالی می‌بازنمی‌گردد. در چنین شرایطی، آمارسازی، خالی‌خوئی و نمایش‌های تبلیغاتی نمی‌تواند ظاهر واقعیت را بکسرد. وزارت نفت ممکن است در ظاهر رکورد شکن شده باشد، اما اقتصاد کشور و سفر مردم، نتیجه‌ای از این رکوردسازی ندیده‌اند. ادعای رکورد شکنی صادرات نفت، در واقع بازتاب همان خطای قدیمی است: خطای تکیه بر «عدا کاغذی» به جای شاخص‌های واقعی. امروز نفت ایران بیش از هر زمان دیگری روی آب است، اما پولش در هوا. و تا زمانی که این فاصله میان آمار و واقعیت پابرجاماند، هیچ گزارشی حتی اگر از سوی مجلس منتشر شود، نمی‌تواند چهره واقعی بحران در مدیریت وزارت نفتی ایران را پنهان کند.

توضیح داد: در تابستان امسال بالاترین مصرف برق در هفتم مردادماه ۷۷ هزار و ۴۹۷ مگاوات ثبت شد. به گفته وی در جنگ ۱۲ روزه که یکی از چالش‌های مایود، همه‌همکاران مادر محل خدمت خود حضور داشتند و مسوولیت خود را ترک نکردند، دو شاخص فرانکس و ولتاژ در حوزه اداره برق بیش از استانداردهای تعیین شده بود. در این شرایط، اضافه کردن نیرو در زمستان پیش رو با توجه به تجربه سال گذشته برنامهریزی مناسبی انجام شده و شرایط مخازن مان خوب ارزیابی می‌شود و پرسدگی بالای ۹۰ درصد را داریم و در صورت تداوم همکاری در تحویل به موقع تأثیر دهنده و نیرو هفتم پیش‌بینی می‌شود. مشکلی در زمستان امسال نداشته باشیم.

فضای کسب و کار لازم است همه بازیگران صنعت برق حضور داشته باشند و حکمرانی داده صنعت برق اصلاح و بازنگری شود. به عبارتی یکبار اقداماتی که در سبد شبکه برق کشور انجام شد، در مهرماه امسال سهم معاملات خارج از بازار با بورس به ۵۰ درصد رسید که در راستای برنام‌های شرکت و برنامه هفتم توسعه است. وی اضافه کرد: این شرکت در راستای راهبری برق کشور حدود ۳۵ هزار کیلومتر زیرساخت فیبر نوری، ال‌ارمی‌کند، کدومین ردندنی بعد از مخابرات به شمار می‌رود که در حکمرانی داده‌ها کمک‌کننده است. در حوزه مبادلات برون مرزی نیز با همه کشورهایی که مرکز حاکی درامد تولید داریم، وی

بیشترین رشد مصرف نفت تا ۲۰۵۰ را به خود اختصاص می‌دهد. جهان انرژی در مسیر خاکستری حرکت می‌کند؛ نه آنقدر سبز که از نفت دست بشوید، نه آنقدر سیاه که به دوران مصرف بی‌محیا بازگردد.

گولگ مشتری برق توتال شد

غول نفتی «توتال انرژی» یک قرارداد ۱۵ ساله با گولگ برای تأمین ۱.۵ تراوات ساعت برق تجدیدپذیر برای این غول فناوری منعقد کرد. به گزارش ایسنا، این شرکت فرانسوی اعلام کرد مزرعه خورشیدی مونت‌پلیه توتال در اوهایو که نزدیک به مرحله تکمیل است، به‌شبهه یکی جام که بزرگ‌ترین شبکه در امریکا ست، متصل شده و به فعالیت مرکز داده گولگ در این ایالت، کمک خواهد کرد. استفان میچل، رییس بخش گاز، تجدیدپذیرها و برق در «توتال انرژی» گفت: این توافق، توانایی توتال برای تأمین تقاضای انرژی روبه‌رشد شرکت‌های بزرگ فناوری را با استفاده از مجموع دارایی‌های تجدیدپذیرش نشان می‌دهد. پاتریک پوپانه، مدیر عامل این شرکت، اوایل ماه جاری در کنفرانس ادیپک (ADIPEC) در ابوظبی گفت: سرمایه‌گذاری فزاینده توتال در بخش برق، به این شرکت کمک می‌کند تا جریان درآمدی پایدارتری را تضمین کند و از مواجهه با چرخه‌های رونق و رکود معمول در صنعت نفت و گاز اجتناب کند. بر اساس گزارش روتیز، این شرکت که در فهرست بورس پاریس قرار دارد، مجموعاً ۱۰ گیگاوات دارایی‌های انرژی در امریکا دارد که شامل پروژه‌های خورشیدی، بادی و ذخیره‌سازی باتری در خشکی می‌شود.

توتال انرژی، یک شرکت فرانسوی است که در زمینه انرژی‌های تجدیدپذیر فعالیت می‌کند. این شرکت در سال ۲۰۲۰ با سرمایه‌گذاری ۱۰ میلیارد دلار، یک شرکت خورشیدی در اوهایو تأسیس کرد. این شرکت در حال حاضر در حال ساخت یک نیروگاه خورشیدی با ظرفیت ۱۰۰ مگاوات است. توتال انرژی همچنین در حال ساخت یک نیروگاه بادی با ظرفیت ۱۰۰ مگاوات است. این شرکت در حال حاضر در حال ساخت یک نیروگاه بادی با ظرفیت ۱۰۰ مگاوات است.

بیشترین رشد مصرف نفت تا ۲۰۵۰ را به خود اختصاص می‌دهد. جهان انرژی در مسیر خاکستری حرکت می‌کند؛ نه آنقدر سبز که از نفت دست بشوید، نه آنقدر سیاه که به دوران مصرف بی‌محیا بازگردد. بر اساس مدل‌های IEA، سهم انرژی‌های تجدیدپذیر (خورشیدی، بادی و آبی) در سبد انرژی جهان تا سال ۲۰۵۰ به بیش از ۵۰ درصد خواهد رسید، اما نفت همچنان نزدیک به ۲۵ درصد از مصرف جهانی انرژی را تشکیل خواهد داد. این یعنی نفت هنوز رکن اساسی اقتصاد جهانی است نه قهرمان، نه قربانی. با همه این اوصاف، نفت تاده‌های آینده همچنان پایه امنیت انرژی جهان باقی خواهد ماند. اما بازی تغییر کرده است: بازی پر از تولیدکننده، قیمت‌های ناپایدار، فشارهای زیست‌محیطی، و رقابتی تنگناگت برای جذب سرمایه. آیا باید از فرصت باقیمانده برای افزایش سهم در بازار بهره گرفت، یا باید هیزمان مسیر گذار به انرژی‌های پاک را آغاز کرد؟ شاید پاسخ در میانه این دو نهفته باشد، در توازن میان بهره‌برداری از میراث سیاه و ساختن آینده‌ای سبز. نفت هنوز تمام نشده است اما افسانه‌اش در حال دگرگونی است.

بیشترین رشد مصرف نفت تا ۲۰۵۰ را به خود اختصاص می‌دهد. جهان انرژی در مسیر خاکستری حرکت می‌کند؛ نه آنقدر سبز که از نفت دست بشوید، نه آنقدر سیاه که به دوران مصرف بی‌محیا بازگردد. بر اساس مدل‌های IEA، سهم انرژی‌های تجدیدپذیر (خورشیدی، بادی و آبی) در سبد انرژی جهان تا سال ۲۰۵۰ به بیش از ۵۰ درصد خواهد رسید، اما نفت همچنان نزدیک به ۲۵ درصد از مصرف جهانی انرژی را تشکیل خواهد داد. این یعنی نفت هنوز رکن اساسی اقتصاد جهانی است نه قهرمان، نه قربانی. با همه این اوصاف، نفت تاده‌های آینده همچنان پایه امنیت انرژی جهان باقی خواهد ماند. اما بازی تغییر کرده است: بازی پر از تولیدکننده، قیمت‌های ناپایدار، فشارهای زیست‌محیطی، و رقابتی تنگناگت برای جذب سرمایه. آیا باید از فرصت باقیمانده برای افزایش سهم در بازار بهره گرفت، یا باید هیزمان مسیر گذار به انرژی‌های پاک را آغاز کرد؟ شاید پاسخ در میانه این دو نهفته باشد، در توازن میان بهره‌برداری از میراث سیاه و ساختن آینده‌ای سبز. نفت هنوز تمام نشده است اما افسانه‌اش در حال دگرگونی است.

بیشترین رشد مصرف نفت تا ۲۰۵۰ را به خود اختصاص می‌دهد. جهان انرژی در مسیر خاکستری حرکت می‌کند؛ نه آنقدر سبز که از نفت دست بشوید، نه آنقدر سیاه که به دوران مصرف بی‌محیا بازگردد.

هشدار درباره بحرانی‌ترین وضعیت مخازن کشور

معاون وزیر نیرو از کاهش بی‌سابقه ذخایر سدهای کشور به‌ویژه در تهران، تبریز، مشهد و بندرعباس خبر داد و گفت: بسیاری از سدهای کشور تنها در حد حفظ پایداری سازه‌ای با دارنده‌ن برای تأمین نیاز شرب و کشاورزی، به گزارش بلندآزمیدیت منابع آب ایران، کنفرانس ملی مدیریت آب ایران با محوریت حکمرانی آب با حضور جمعی از اساتید برجسته دانشگاهی، مسوولان حوزه منابع طبیعی، و کارشناسان بخش آب و محیط‌زیست، در دانشگاه علوم تحقیقات برگزار شد. این کنفرانس با هدف بررسی چالش‌های سیاست‌گذاری و حکمرانی یکپارچه آب در کشور، تبادل تجربه میان نهادهای علمی و اجرایی و ارائه راهکارهای پایدار برای عبور از بحران کم‌آبی شکل گرفته است. محمدجوان یخت، معاون وزیر نیرو و مدیرعامل شرکت مدیریت منابع آب ایران، با اشاره به وضعیت بحرانی منابع آبی کشور گفت: در سال‌های گذشته، بسیاری از مخازن تأمین‌کننده آب شرب و همچنین منابع آبی بخش کشاورزی، شرایط بسیار نامناسبی را تجربه کردند. در شهرهایی مانند تهران، بندرعباس، تبریز و اراک، مخازن اصلی بافت شدید روبر و شدند؛ به‌گونه‌ای که سد کمال صالح عملاً بدون آب بود. وی افزود: تهران نیز با شرایطی در چهار دهه اصلی خود مواجه شد که در طول تاریخ ساخت و بهره‌برداری این سدهای سابقه‌یافته است. برای تأمین آب تبریز، از سد شهید کاظمی بوکان استفاده می‌شود؛ اما این سد نیز در سال‌های گذشته کمترین آورد خود را از زمین‌های کشاورزی و مناطق مسکونی از دست داد. این در حالی است که در سال‌های پرآب، آورد این سد بیش از یک میلیارد مترمکعب و ظرفیت مخزن آن حدود ۸۰ میلیون مترمکعب است؛ اما امسال تنها ۳۰ میلیون مترمکعب آورد داشته که بسیار کمتر از میزان مورد نیاز برای مصارف پایین‌دست است.